

Prima Pagină > ... > Introducerea Unei Acțiuni În Justiție > Medierea > Medierea Familială > Medierea Familială
> Lithuania

Medierea familială

Lituania

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

În Lituania, medierea în litigiile civile (inclusiv în litigiile familiale) este reglementată de Legea privind medierea din Republica Lituania (o nouă versiune a acestei legi a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2019). Legea privind medierea se aplică pentru soluționarea litigiilor civile naționale și internaționale și pune în aplicare Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială.

Medierea este o procedură de soluționare a litigiilor civile în care unul sau mai mulți mediatori (terțe persoane imparțiale) acordă asistență părților pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă. Părțile pot utiliza această metodă atât pentru litigiile care nu au fost aduse încă în fața instanței (mediere extrajudiciară), cât și pentru cauze care sunt pe rolul instanțelor (mediere judiciară).

Utilizarea medierii este condiționată de acordul scris al părților la litigiu. Utilizarea medierii poate fi stabilită exclusiv pentru tipurile de litigii cu privire la care, conform legii, părțile pot încheia un acord de soluționare. Mediatorul este numit de comun acord de către părți sau, la cererea părților, poate fi numit de către Serviciul de asistență judiciară garantată de stat.

Începând de la 1 ianuarie 2019, serviciile de mediere pot fi prestate numai de către persoane care au trecut cu succes un examen specific (cu câteva excepții), care îndeplinesc alte cerințe prevăzute de lege (o bună reputație, deținerea unei diplome universitare, finalizarea formării în domeniul medierii) și care sunt înscrise pe lista mediatorilor din Republica Lituania. Lista mediatorilor este publicată pe site-ul Serviciului de asistență judiciară garantată de stat (<http://vgtpt.lrv.lt/>). De asemenea, mediatorii trebuie să îndeplinească standardele de imparțialitate și profesionalism. În funcție de acordul la care se ajunge, mediatorii își pot oferi serviciile în schimbul unei plăți sau în mod gratuit. Părțile și mediatorii pot conveni asupra metodei și procedurii de soluționare a litigiului. Oricare dintre părți se poate retrage din cadrul medierii fără a prezenta motive în acest sens.

Este important de subliniat că lansarea medierii conduce la suspendarea termenelor de prescripție. Prin urmare, chiar dacă un litigiu nu poate fi soluționat pe cale amiabilă, părțile își mențin dreptul de a se adresa instanței pentru a solicita reparații. În cazul în care părțile pot soluționa litigiul pe cale amiabilă cu sprijinul unui mediator, se încheie un acord de soluționare. După ce este aprobat de o instanță prin procedură simplificată, acordul devine executoriu.

De asemenea, legea consacră principiul confidențialității ca fiind unul dintre principiile esențiale ale medierii. Acest lucru înseamnă că, cu excepția cazului în care părțile convin altfel, părțile, mediatorii și administratorii serviciilor de mediere trebuie să păstreze secrete orice informații legate de mediere, cu excepția informațiilor necesare pentru aprobarea sau punerea în aplicare a acordului de soluționare încheiat în timpul medierii și a informațiilor a căror nedivulgare ar fi contrară interesului public. Această dispoziție asigură faptul că, în afară de excepțiile menționate mai sus, nicio informație furnizată în timpul medierii nu va putea fi utilizată împotriva părții care o furnizează.

Legea privind medierea reglementează particularitățile medierii obligatorii și ale celei judiciare, precum și responsabilitatea disciplinară a mediatorilor.

De la 1 ianuarie 2020, medierea în litigiile familiale va deveni obligatorie. Medierea obligatorie și cea judiciară sunt finanțate din bugetul de stat (pentru cel mult șase ore) în cazurile în care selecția mediatorilor este administrată de către Serviciul de asistență judiciară garantată de stat. Părțile își mențin dreptul de a selecta din lista mediatorilor un mediator care să presteze servicii de mediere obligatorie, însă, în acest caz, părțile vor trebui să îl plătească singure.

Conform Codului de procedură civilă, persoanele care au recurs la mediere plătesc taxe mai scăzute atunci când se adresează instanței.

Informații privind medierea și legislația conexă sunt disponibile pe site-ul Ministerului Justiției (în limba lituaniană).

<http://tm.lrv.lt/lt/veiklos-sritys-1/civiliniu-gincu-taikinamasis-tarpininkavimas-mediacija>

Informații privind medierea pe site-ul Ministerului Justiției (în limba engleză):

<http://tm.lrv.lt/en/fields-of-activity/mediation>

■ Ultima actualizare: 10/04/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.